ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ГОДИШНИЯ ФИНАНСОВ ОТЧЕТ НА АДВАНС ИНОВЕЙШЪН ЕООД ЗА ГОДИНАТА, ПРИКЛЮЧВАЩА НА 31 ДЕКЕМВРИ 2014 ГОДИНА

I. ЮРИДИЧЕСКИ СТАТУТ И ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ДРУЖЕСТВОТО

"Адванс Иновейшън" ЕООД , гр. София е вписано в Търговския регистър на 15.01. 2010г., с ЕИК по Булстат:200987444. Дружеството е със седалище и адрес на управление гр.София, район Витоша,ж.к.Павлово, ул.Дочо Леков 3 офис 2А. Определеният със съдебното решение предмет на дейност на дружеството включва; покупка на стоки или други вещи с цел препродажба в първоначален, преработен или обработен вид, продажба на стоки от собствено производство, сделки с интелектуална собственост, рекламни, информационни, програмни, импресарски или други услуги, консултанска дейност и всяка друга дейност, която по предмет и обем изисква да бъде извършвана по търговски начин и не е забранена за осъществяване от българското законодателство, дори и да не е изброена по-горе.

II. БАЗА ЗА СЪСТАВЯНЕ НА ОТЧЕТА

Приложеният финансов отчет е изготвен в съответствие със Националните стандарти за финансови отчети на малки и средни предприятия, Закона за счетоводството, Данъчното, Търговското и Социално законодателство в страната, действащи през отчетната 2014 год.

Счетоводни принципи

Текущото счетоводно отчитане на стопанските операции се осъществява в съответствие със счетоводните принципи и практики, установени от Закона за счетоводство и Националните счетоводни стандарти финансови отчети за малки и средни предприятия.

Балансът и Отчетът за приходите и разходите са изготвени в съответствие с конвенцията за историческа стойност. Изготвени са в съотвествие с изискванията на принципите: текущо начисляване; предимство на съдържанието пред формата; предпазливост; съпоставимост на приходите и разходите; постоянство.

Действащо предприятие

Финансовият отчет на предприятието е изготвен в съответствие с принципа на действащото предприятие и на управляващия орган не са известни данни, които водят до несигурност относно възможността предприятието да продължи своята дейност.

Форма, структура и съдържание на финансовия отчет

Съставните части на финансовият отчет - Счетоводен баланс, Отчет за приходите и разходите, Отчет за собствения капитал са представени във формата определен в Националните

стандарти за малки и средни предприятия /СС 1 Представяне на финансовите отчети/. Разделите, групите и статиите в счетоводния баланс и отчета за приходите и разходите се посочват отделно и в поредността определена за съответната форма. Отчетът за паричните потоци е представен във формата определен със СС 7 Отчети за паричните потоци.

Функционална и отчетна валута

Дружеството води своите счетоводни регистри в български лева, която приема за негова отчетна валута за представяне на финансовия отчет. Данните в отчета и приложенията към него са представени в хиляди лева.

а/ функционална и отчетна валута

Функционалната и отчетна валута на представяне на финансовия отчет на дружеството е българският лев. От 01.07.1997 г. левът е фиксиран в съответствие със Закона за БНБ към германската марка в съотношение BGN 1:DEM 1, а с въвеждането на еврото като официална валута на Европейския съюз - с еврото в съотношение BGN 1.95583:EUR 1.

б/ Сделки и салда

При първоначално признаване, сделка в чуждестранна валута се записва във функционалната валута, като към сумата в чуждестранна валута се прилага обменният курс към момента на сделката или операцията. Паричните средства, вземанията и задълженията, като монетарни отчетни обекти, деноминирани в чуждестранна валута се отчитат във функционалната валута като се прилага обменният курс, публикуван от БНБ за последния работен ден на съответния месец. Към 31 декември те се оценяват в български лева като се използва заключителният обменен курс на БНБ.

Валутните разлики от преизчисленията във валута са отчетени като текущ финансов приход или разход.

Сравнителна информация и рекласификация

Дружеството представя сравнителна информация в този финансов отчет.

Приблизителни оценки

Изготвянето на финансови отчети в съответствие с Националните счетоводни стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия изисква от Ръководството да направи приблизителни оценки и предположения, които имат влияние върху стойностите на отделни активи и пасиви и оповестяването на условни активи и пасиви към датата на финансовия отчет и отчетените суми на приходите и разходите по време на отчетния период. Всички те са извършени на основата на най- добрата преценка, направена от ръководството към датата на съставяне на финансовия отчет.

III. ЗНАЧИМИ СЧЕТОВОДНИ ПОЛИТИКИ

1.Нетекущи /дълготрайни/ активи

1.1. Нематериални активи

Нематериалните активи са представени във финансовия отчет по цена на придобиване (себестойност), намалена с натрупаната амортизация и загубите от обезценка.

1.1.1 Първоначална оценка

Външно създадени нематериални активи при придобиването им се оценява по цена на придобиване, която включва покупна цена, вносни мита, невъзстановими данъци и разходи за подготовка на актива за използване по предназначението му. Преките разходи са: разходи за подготовка на обекта (мястото, където ще се използва актива), разходи за първоначална доставка, разходите за инсталиране разходи за хонорари на лица, свързани с проекта, невъзстановяеми данъци и др. Когато придобиването е свързано с разсрочено плащане, разликата между първоначалната оценка (сегашна стойност на всички плащаяния) и сумата на всички плащания се признава за лихвен разход през периода на разсроченото плащане.

Създадените в предприятието нематериални активи се оценява по себестойност формирана от преки и непреки разходи за производството на продукта, към момента в който актива за пръв път е постигнал критериите за признаването му като нематериален актив. В първоначалната оценка не се включват административните разходи и другите разходи които не са свързани пряко с процеса на придобиване,необичайните количества бракувани количества продукция, вътрешна печалба и т. н.

Нематериални активи се признават в случай, че удовлетворяват определението за такива посочено в СС38 Нематериални активи, а именно:

- Отговаря на определението за нематериален актив;
- При придобиването му може надеждно да се оцени;
- От използването на актива се очакват икономически изгоди, доказани с наличие или план за набавяне на достатъчни ресурси, позволяващи на предприятието да получи очакваните икономически изгоди; възможност ефективно да изпълнява функционалната си роля в съответствие с намерението на предприятието относно употребата му или има ясно дефинирана и конкретизирана техническа осъществимост.

1.1.2. Последващи разходи

Разходи свързани с поддръжка на първоначално установена стандартна ефективност, извършени след въвеждане в експлоатация на нематериалните дълготрайни активи, се признават като текущи в момента на извършването им. С разходите, които водят до увеличаване на очакваните бъдещи икономически ползи от използването на даден нематериален актив над първоначално определената стандартна ефективност се коригира балансовата стойност на съответния нематериален актив.

1.1.4. Амортизация

В дружеството се прилага линеен метод на амортизация на нематериалните активи. Балансовата стойност на нематериалните активи подлежи на преглед за обезценка, когато са

налице събития, или промени в обстоятелствата, които посочват, че балансовата стойност би могла да надвишава възстановимата им стойност. Тогава обезценката се включва като разход в отчета за доходите.

2. Дълготрайни материални активи

Дълготрайни материални активи са представени в баланса по цена на придобиване намалена с натрупаната амортизация и натрупана загуба от обезценка.

2.1. Първоначална оценка

При придобиването дълготрайните материални активи се оценява по цена на придобиване, която включва покупна цена, вносни мита, невъзстановими данъци и разходи, пряко свързани с доставката и привеждането на актива в подходящ за ползването му вид. Преките разходи са: разходи за подготовка на обекта, разходи за първоначална доставка и обработка, разходите за монтаж, разходи за хонорари на лица, свързани с проекта, невъзстановяеми данъци и др. Когато придобиването е свързано с разсрочено плащане, разликата между първоначалната оценка (сегашна стойност на всички плащаяния) и сумата на всички плащания се признава за лихвен разход през периода на разсроченото плащане./Приложение 5/

Дълготрайни материални активи се признават в случай, че удовлетворяват определението за такива посочено в СС16 Дълготрайни материални активи,а именно:

- имат натурално веществена форма;
- използват се за производството, административни цели и оказване на услуги;
- тяхната цена на придобиване надвишава 700 лв.;
- очаква се да бъдат използвани през повече от един отчетен период.

2.2. Последващи разходи

Разходи, свързани с текущ ремонт и поддръжка, извършени след въвеждане в експлоатация на материалните дълготрайни активи, се признават като текущи в момента на извършването им. С разходите, които водят до увеличаване на очакваните бъдещи икономически ползи от използването на даден дълготраен актив над първоначално определената стандартна ефективност се коригира балансовата стойност на съответния дълготраен материален актив. При подмяна на разграничима част от дълготраен актив, неамортизираната част на заменените компоненти се изписва от балансовата стойност на активите и се признава в текущите разходи за периода на преустройството.Направените разходи за подменената или подновената част се отчита като придобиване на отделен актив.

2.3. Методи на Амортизация

Дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод за периода на оставащия очакван полезен живот, определен към момента на придобиване. Земята не се амортизира. Полезният живот по групи активи е определен в съответствие с: физическото

износване, спецификата на оборудването, бъдещите намерения за употреба и с предполагаемото морално остаряване /Приложение 5/

Годишните амортизационни норми съответстват на максималните, признати за данъчни цели и следователно не пораждат данъчни разлики.

2.4.Обезценка на активи

Балансовите стойности на дълготрайните материални активи подлежат на преглед за обезценка, когато са налице събития или промени в обстоятелствата, които показват, че балансовата им стойност би могла да се отличава трайно от възстановимата им стойност. Ако са налице такива индикатори, че приблизително определената възстановима стойност е по-ниска от тяхната балансова стойност, то последната се коригира до възстановимата стойност на активите. Възстановимата стойност на дълготрайните материални активи е по-високата от двете: справедлива стойност без разходи за продажба или стойност при употреба. За определянето на стойността при употреба на активите, бъдещите парични потоци се дисконтират до тяхната настояща стойност като се прилага дисконтов фактор преди данъци, който отразява текущите пазарни условия и оценки на времевата стойност на парите и рисковете, специфични за съответния актив. Загубите от обезценка се отчитат в отчета за доходите, освен ако за дадения актив не е формиран преоценъчен резерв. Тогава обезценката се третира като намаление на този резерв, освен ако тя не надхвърля неговия размер, и надвишението се включва като разход в отчета за доходите.

3. Нетекущи /дългосрочни/ финансови активи

3.1. Нетекущи активи, държани за продажба

Нетекущи активи се класифицират като държани за продажба, ако тяхната балансова стойност ще бъде възстановена чрез продажба, а не чрез продължаваща употреба в дейността на дружеството.

3.2.Инвестиции в дъщерни дружества

Дългосрочните инвестиции, представляващи акции в дъщерни дружества се представят във финансовия отчет по себестойност, намалена със загубите от обезценки, поради това, че инвестициите в дъщерни дружества в повечето случаи не се търгуват на фондови борси, или продажбите на акции на фондови пазари са минимални по размер.

4. Стоково - Материални запаси

Стоково-материалните запаси са оценени по по-ниската от: доставната и нетна реализуема стойност, като разликата се отчита като други текущи разходи за дейността.

Разходите, които се извършват, за да доведат даден продукт в неговото настоящо състояние и местонахождение, се включват в цената на придобиване (себестойността), както следва:

- суровини, материали и стоки в готов вид – всички доставни разходи, които включват покупна цена, вносни мита и такси, транспортни разходи, невъзстановяеми данъци и други разходи, които допринасят за привеждане на материалите в готов за тяхното използване вид;
- готова продукция и незавършено производство- разходи за преработка, които включват: преките разходи на материали и труд и приспадаща се част от постоянни и променливи общопроизводствени разходи, които се правят в процеса на производство, с изключение на административните разходи, курсовите разлики и разходите по привлечени финансови ресурси.

Включването на постоянните общопроизводствени разходи в себестойността на произвежданата продукция се извършва на базата на нормалния капацитет на производствените мощности. Избраната от дружеството база за разпределението им е в зависимост от обема на производството.

В себестойността на предоставените услуги се включват разходите за труд и осигуровки на персонала зает в предоставянето на услугите и съответната част от общопроизводствените разходи.

В себестойността на предоставените услуги не се включват административните разходи, финансовите и извънредните разходи.

Нетната реализуема стойност представлява приблизително определената продажна цена на даден актив в нормалния ход на стопанска дейност, намалена с приблизително определените разходи по довършването в търговски вид на този актив и приблизително определените разходи за продажба.

При употребата (продажбата) на материалните запаси се използва методът на:

– Средно претеглена стойност, при който средно претеглената стойност за всяка единица стоково-материален запас се определя от сбора на средно претеглената стойност на наличните сходни стоково-материални запаси в началото на периода и стойността на сходните, закупени или произведени през периода стоково-материални запаси, който сбор се разделя на количеството на сходните стоково-материални запаси - носители на тези стойности. Средната стойност може да бъде изчислена на периодична основа или след всяко постъпление.

5. Търговски и други вземания

Търговските вземания се представят и отчитат по справедлива стойност на база стойността на оригинално издадената фактура (номинална стойност), намалена с размера на обезценката за несъбираеми суми. Приблизителната оценка за загуба от съмнителни и несъбираеми вземания се прави, когато за събираемостта на цялата сума или на част от нея съществува висока несигурност. Несъбираемите вземания се изписват, когато се установят правните основания за

това, или когато дадено търговско вземане се прецени като напълно несъбираемо. Отписването на вземането става за сметка на формирания коректив.

6.Парични средства и парични еквиваленти

Парични средства включват парични наличности по текущи сметки в банки и касови наличности. Същите са оценени по номинална стойност.

7. Задължения към доставчици и други задължения

Търговските и други задължения са краткосрочни и са оценени по фактурираната от доставчика стойност.

Задълженията към доставчици и другите текущи задължения се отчитат по стойността на оригиналните фактури (номинална стойност), която се приема за справедливата стойност на сделката, която ще бъде изплатена в бъдеще срещу получените стоки и услуги.

Когато задълженията към доставчици са разсрочени извън нормалните кредитни срокове, те се отчитат по сегашната стойност на задължението, дисконтирано на база на лихвеното равнище по привлечените от дружеството кредитни ресурси с аналогичен матуритет и предназначение, а разликата между сегашната стойност и общата сума на плащанията се отчита като финансов разход (лихва).

7.1. Лихвоносни заеми и други привлечени ресурси

Всички заеми и други привлечени финансови ресурси са представени първоначално по номинална сума, която се приема за справедлива стойност на полученото по сделката, нетно от преките разходи, свързани с тези заеми и привлечени ресурси. След първоначалното признаване, лихвоносните заеми и други привлечени ресурси, последващо се оценяват по амортизируема стойност, определена чрез прилагане на метода на ефективната лихва.

8. Лизинг

8.1.Финансов лизинг

Лизингов договор се класифицира като финансов лизинг, когато наемодателят прехвърля към дружеството съществената част от всички рискове и стопански ползи, произтичащи от собствеността върху актива.Лизинговият актив се посочва в счетоводния баланс на лизингополучателя като като имоти, машини и оборудване по справедлива стойност или ако е по-ниска – по настоящата стойност на минималните лизингови плащания. Лизинговите плащания се отчитат като задължения, които съдържат финансовия разход (лихвата) и припадащата се част от лизинговото задължение (главница), така че да се постигне постоянен лихвен процент за оставащата неизплатена част от главницата по лизинговото задължение. Разликата между определената справедлива стойност на актива и договорените лизингови плащания се отчитат като финансов разход за бъдещ период. Част от финансовия разход за бъдещ период, определена пропорционално на относителния дял на дължимите минимални

лизингови плащания по договора за периода в общата сума на договорените наемни плащания, се признава като финансови разходи за периода и се включват в отчета за доходите.

Придобитите под финансов лизинг активи се амортизират на база полезния живот на актива и в рамките на лизинговия срок.

Включените в баланса към 31 декември задължения по финансов лизинг са по договори за придобиване на автомобил.

Дължимите в рамките на следващите 12 месеца лизингови вноски са представени в баланса като краткосрочна част на задължения по финансов лизинг, заедно с дължимата лихва.

9. Доходи на персонала

Според българското законодателство Дружеството е задължено да прави вноски във фондове за социално и здравно осигуряване. Това задължение се отнася за служители, назначени по трудови договори и се изразява в изплащането на вноски за сметка на работодателя в размер на определен процент от брутните трудови възнаграждения.

Вноските за социално и здравно осигуряване за сметка на работодателя се признават за текущи разходи за периода, за който се отнасят.

10.Признаване на приходи и разходи

10.1. Признаване на приходи от услуги

Приходите свързани със сделки за извършване на проектни работи се признават към датата на съставяне на баланса при условие, че услугата е завършена и резултатът от услугата може да се оцени надеждно. В разходите по сделките за услуги са включени разходите, които отразяват извършените услуги и тези, които ще бъдат извършени.

Текущите и авансови плащания от клиенти не се отчитат като приход, ако не са налице критериите за признаване на приход от извършените услуги.

10.2. Признаване на приходи от продажба на стоки

Приходите в дружеството се признават на база принципа за начисляване и до степента, до която стопанските изгоди се придобиват от дружеството и доколкото приходите могат надеждно да се измерят.

При продажбите на продукция, стоки и материали приходите се признават, когато всички съществени рискове и ползи, произтичащи от тяхната собственост преминават вкупувача.

При предоставянето на услуги, приходите се признават, отчитайки етапа на завършеност на сделката към датата на баланса, ако този етап може да бъде надеждно измерен, както и разходите, извършени по сделката и разходите за приключването й.

Сумата на всяка важна категория приходи, признати през периода, включваща:

	31.12. 2013
	хил.лв
-извършването на услуги;	0
-продажба на стоки	73

10.3. Разходи

Разходите в дружеството се признават в момента на тяхното възникване и на база принципите на начисляване и съпоставимост.

Разходите за бъдещи периоди се отлагат за признаване като текущ разход за периода, през който договорите за които се отнасят, се изпълняват.

Финансовите разходи се състоят от лихвени разходи, вкл. банкови такси и други преки разходи по кредити, финансов лизинг и банкови гаранции. Финансовите разходи се признават в отчета за приходите и разходите, за периода в който се изплаща лихвата по лизинговите договори.

11. Дружествен капитал и резерви

Адванс Иновейшън ЕООД е създадено като дружество с ограничена отговорност.. Съдружниците отговарят за задълженията на дружеството до размера на своето участие в капитала и могат да претендират връщане на това участие само в производство по ликвидация или несъстоятелност. Дружеството отчита основния си капитал по номинална стойност на регистрираните в съда дялове.

12. Данъци върху печалбата

Текущите данъци върху печалбата са определени в съответствие с изискванията на българското данъчно законодателство – Закона за корпоративното подоходно облагане.

Номиналната данъчна ставка за 2014 г. е 10%.